

Woverhazelaar

Vreemd gezicht: ergens in verder vrij troosteloze berm staat een kleurtje te wuiven dat precies het midden heeft gevonden tussen een stemmige herfstbladkleur en een vrolijke Oranje-fan. Het is een grappig gezicht. Ik kan niet goed inschatten of ik hier nu van doen heb met een struikachtig uitgevallen boom, of een boomachtig uitgevallen struik. Feit is wel dat deze forse plant van onder tot boven in de oranje-geslierte bloemetjes staat, en dat ik mijn hoofd in mijn nek moet leggen om de bovenste exemplaren te bekijken. Ik vind dit exemplaar naast een wandelpad langs een sloot. Er zijn verder geen bijzondere tuinen of parken in zicht, al zie ik wel wat hoge woontorens en bedrijfsgebouwen en een onvermijdelijk sportveld.

Ik weet niet of het de opzet was van de dienstdoende gemeentelijke bermbeplanter om zomaar wat aardigs te doen, maar in mijn ogen is hier een goede daad verricht. Ik wil zeggen: 'ga zo door', want de wereld oogt nu een stukje vrolijker, en hopelijk 'geeft dit af'! Thuisgekomen weet één van mijn plantenboeken dat ik hier waarschijnlijk met de Hamamelis x intermedia 'Jelena' van doen heb. En het leuke is: dit exemplaar heeft nog een geel familielid ook (deze gele variant heb ik al wel vaker gezien, meestal aanmerkelijk kleiner gehouden en in voortuinen aangeplant). Alle Hamamelissen zijn geweldig, juicht het boek: Niet alleen vanwege 'de eigenaardige bloemen die zich als felgekleurde spinnen aan de kale takken vastklampen', nee, er is meer: het vlamvend rood der herfstbladeren zou één van de mooiste herfsttinten moeten zijn. En ook de geur: schijnbaar niet te evenaren... al rook ik in de praktijk helemaal niets. Volgende keer toch maar eens wat gaan snuffelen als ik weer in een berm ben?!?